

популяренъ (по сърцето на народа) и много отъ гражда-
нътѣ извикахѫ. — Да живѣй Дукътъ Гюизи!

— Дано гы Господь чуеше! но какво прави самъ тойзи
Гюизи, та не иде и защо ми не отговаря?

— Той тръгналъ вече отъ Римъ, и наближава къмъ насъ
Ето послѣдното му писмо, писано отъ Фюмикино.

Маркызътъ исчервенъ отвори писмото и прочете:

“ Въжделеный ми племянникъ, повѣрявамъ себе си на
обѣщаниата ти и ето мя идѫ споредъ призовкѫтѫ ти..... за-
вчера ся возяхъ на истятѫ каляскѫ съ Фонтене-Мареила.
Минѫхъ по край кѫщѫтѫ на графа Оната Испанскыйтъ
посланникъ, слѣзохъ отъ каляскѫтѫ и ся помолихъ прѣдъ
чудотворныйтъ кръстъ на свето-Павловскѫтѫ черквѫ. Про-
стихъ ся съ Фонтене и ся качихъ пакъ на коляскѫтѫ, при
трѣбеніето на трѣбкѫтѫ ми, съсъ войскѫтѫ си която ся
състои отъ 22-ма прѣатели, като земемъ въ счетъ и тѣзи
които ми ты допрати, още и военнытъ ми потрѣбности
и царското ми съкровище, което ся състои отъ четири
пѫти по хылядѫ лири.... Ето мя стигнахъ на Фюмики-
но, и водїжъ флоткѫтѫ си която ся състои отъ осмъ оръ-
хочерупки, които гы назватъ тука *филокы*.... На по-
здравытѣ натоварихъ войскѫтѫ си и хранкѫтѫ си, и най на
бѣрзкѫтѫ ся навезохъ, както Кесаря, азъ и честъта ми. И
тѣй ето съ каквы приготовленія, по мановеніето на рѣкѣ-
тѫ ти, спѣшижъ, прѣдъ срѣдъ буритѣ и испансътъ пушка-
ла къмъ този прѣстолъ който е утвърденъ на облѣцътъ.
Най много слѣдъ два дни ще съмъ на сѣвернѣтѫ странѣ
на островътъ Исхія. Дѣто ще чакамъ твойтъ съвѣтъ за
начиеніетъ какъ и за врѣмето кога да ся изvezж.

Есьмъ же братовчедъ ти.

Хенрихъ Дукъ Гюизи.

И. П. Забравихъ да ти кажа че Мазирини и послан-
никътъ му само посрѣдствено ны подкрѣпятъ. . . . тѣзи